

İlahi Aşkım Mormenekşem 1 Bölüm

– Ali Özdemir · 04 Ekim 2016

ÖNSÖZ

Aşk ateşte yanmaktır.

Aşkı yakan İlahi Ateş'tir.

Neden dünyanın merkezi yanıyor biliyor musunuz? İlahî Aşk'a kavuşmayı beklediğinden...

Vuslat'a ermek için, "için için" yanıyor...

Ancak aşkına kavuştuğunda yüreğinin ateşi sönecektir.

Samanyolu'nda sönmüş yıldızlar var ya, işte onlar aşkına kavuşanlardır, vuslata erenlerdir...

isimsiz bir sevdayım ben

isimsiz bir sevdayım ben,

hangi yöne baksan beni görürsün...

eğer görmediğin bir an varsa,

o zaman aşk beni yakmış, kül etmiş, toz olmuşum...

"Mor menekşem"

(26.06.2009)

1. 1.BÖLÜM

VUSLAT'A DOĞRU

a) Aşk Ateşi

1247 Ocak- KINIKLI

Saçlarını okşayamıyordum. Her teline değdikçe sicim sicim gözyaşı döküyordu. Beyazlaşmış saçlarından dökülen her damla gözyaşı kalbime birer damla siyanür gibi yıkıp geçiyordu.

Başına bağlamış oldukları kırmızı tülbendi hafifçe kaldırdım. Şöyle masum bir buse kondurdum.

Vücudunda hafif bir serinlik oluştu...

Ah sevdiğim, sana kavuşmak için ömrümü verdim, ömrümü yol ettim...

Göz kapaklarımın her açılıp kapanışında gözyaşlarımı dökmemek için kaslarımı sıkıyor, gerginlikten içerimdeki liflerin çatır çatır koptuğunu hissediyordum.

Senin mor menekşe gözlerine âşık olmuştum.

Kırlangıç'ın tüm mor menekşeleri senin için ağlıyor... Akan gözyaşları sel olmuş, köyümü Seyfe Gölüne çevirmişti.

Menekşeler kıskanırdı seni.

Bize yazmadığı şiirleri, bize göstermediği sevgiyi, bize dökmediği gözyaşlarını bir çift mor menekşeye

verdi.

O benim vuslatıma ateş idi.

Yaktığı ateş ağır ağır sönmeye başlıyordu. Köz ateşi gibi...

Ölme sen kurban olduğum...

Kıraç dağlarımın menekşelerini öksüz bırakma. Ben gitti gideli zaten yetimdiler. Sen de gidersen öksüz kalırlar.

Menekşelerin seslerini duyar gibi oluyorum.

- Sen bizim babamızsın! Senin yokluğuna alıştık, ama bizi anasız bırakma.
- Onun sayesinde biz dağlardayız.
- Onun sayesinde biz gönüllerdeyiz.
- Onun gözleridir bizim yaşam pınarımız...

Göz göze gelirken ben ondan, o da benden kaçıyor. Birbirimize söz vermiştik. Ölüm bizi ayıramayacaktı. Azrail kimin karşısında durursa önüne geçip meydan okuyacaktık.

Ellerimde eriyip gidiyordu...

İşaret parmağımı, kurumuş, ateşten kavrulmuş dudaklarında gezdirirken, yüreğimi de yakıyordu.

-Allah'ım senden istediğim tek bir dileğim var, o da "Mormenekşem"ın acısını bana göstermeden canımı al!

Dayanamam, bir gülen gözlerine yedi düveli yakarım. Yakamazsam yıkarım. Taş üstüne taş koymam.

Kurban olduğum n'olur çaresiz çaresiz bakma bana. Dayanamıyorum...

Avluya çıkıyorum, yanında dökemediğim gözyaşlarını bizim yukarı çeşmenin oluğu gibi, bahar seli gibi döküyorum.

İsyanım sana değil Allah'ım. Affet beni. İsyanım çaresizliğe...

Bir ömür feda ettiğim "mormenekşem"e illet bir hastalık peydah olmuştu. Benim ise yüreğimi dağlamaktan başka bir şey gelmiyordu. Ciğerim parçalanıyordu. Döküm ateşi benim yanımda buz kalıbı gibiydi.

Ey güneşi doğudan doğurup batıdan batıran...

Ey ovaları büklüm büklüm büküp dağları yaratan...

Ey milyonlarca canlının, "bana kulluk ediyorlar" diye geçmiş günahlarını affeden...

Ey Er-Rahmân, (Esirgeyici)

Ey Er-Rahîm, (Bağışlayıcı)

Ey El-Gaffâr, (Mağrifeti pek çok)

Ey El-Vehhâb, (Her türlü nimeti devamlı bağışlayan)

Ey El-Kerîm, (Lütfu ve keremi çok bol, çok geniş)

Ey Es-Sâmed, (İhtiyaçları ve sıkıntıları gideren tek merci)

Ey El-Evvel, (İlk)

Ey El-Ahir, (Son)

Ey doksan dokuz güzel ismi kendinde toplayan "Esmâü'l-Hüsna"

Bir garip kulunum. Ellerim sadece senin rızan için, sadece senin için semaya kalkar, sadece sana kulluk eder... Dileğimi geri çevirme Allah'ım

VUSLAT YOLUM

"İsimsiz Sevda" idim,
bir "ad" koyamadım,
Aşk çarptı beni, "mormenekşem" oldum,
aşkıma doyamadım,
Vuslata eriştik derken,
felek aldı sevdamı,
Kader imiş, Vuslatı beklemek...
akan gözyaşlarımı sayamadım...

(VUSLAT-I MOR - (04.05.2010 – 21:15)